

Број: 05-05-1-1856-2/11
Сарајево, 07. јуни 2011. године

BOSNA I HERCEGOVINA PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE SARAJEVO			
PRIMJENI: 08. 06. 2011			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj strana
01,02-05-2-519/11			

S

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију Споразума, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Споразум између Савјета министара Босне и Херцеговине и Владе Републике Бугарске о међусобној заштити и размјени тајних података. Споразум је потписао г. Мате Милетић, помоћник министра безбједности БиХ, 18. марта 2011. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство безбједности БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог споразума, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о споразуму.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-21-05-2-4007/11
Sarajevo, 18.05.2011. godine

PRIMIJENO			
06.06.2011			
Opis posla	Preduzetelj	Broj posla	Broj prijema
08/1-21-05-2-4007/11		1856	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Predmet: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Bugarske o međusobnoj zaštiti i razmjeni tajnih podataka

U prilogu dostavljamo prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Bugarske o međusobnoj zaštiti i razmjeni tajnih podataka koji je utvrdilo Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 149. sjednici održanoj 27.04.2011. godine, kako bi Predsjedništvo Bosne i Hercegovine provelo postupak u skladu sa odredbama člana 15.-17. Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora („Službeni glasnik BiH“ broj 29/00) i donijelo Odluku o ratifikaciji ovog Sporazuma.

Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Bugarske o međusobnoj zaštiti i razmjeni tajnih podataka, potpisan je 18. marta 2011. godine u Sarajevu.

U ime Bosne i Hercegovine Sporazum je potpisao je g-din Mate Miletić, pomoćnik ministra sigurnosti Bosne i Hercegovine, a za Republiku Bugarsku g-đa Tsveta Markova, direktorica Državne komisije za informacionu sigurnost.

Podsjećamo da je Odluku o prihvatanju predmetnog Sporazuma i određivanju potpisnika donijelo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 1. redovnoj sjednici održanoj 17. novembra 2010. godine

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

MINISTAR
Sven Alkalaj

СПОРАЗУМ

**између Савјета министара Босне и Херцеговине и
Владе Републике Бугарске о међусобној заштити и
размјени тајних података**

Савјет министара Босне и Херцеговине и Влада Републике Бугарске (у даљем тексту "Стране"),

Договориле су се да одрже разговоре о политичким и безбједносним питањима, као и да прошире и ојачају политичку, војну и економску сарадњу,

Свјесне промјена у политичкој ситуацији у свијету и препознајући значајну улогу међусобне сарадње у стабилизацији мира, међународној безбједности и међусобном повјерењу,

Схватајући да добра сарадња може захтијевати размјену тајних података између Страна,

У жељи да креирају сет правила који ће се имплементирати између Страна, а којим се регулише обострана заштита тајних података и који је примјењив на све будуће споразуме о сарадњи и класификоване уговоре који садржавају или укључују тајне податке,

Договориле су слиједеће:

Члан 1. Дефиниције

У сврху овог Споразума:

(1) "**Тајни податак**" значи информацију било којег облика, без обзира на њену природу или начин пријеноса, која је већ сачињена или је у процесу израде, а којој је додијељен степен безбједносне класификације и која, у интересу националне безбједности и у складу са националним законима и прописима, захтијева заштиту од неовлаштеног приступа или уништавања.

(2) "**Неовлаштени приступ тајним подацима**" значи било који облик откривања тајних података, укључујући злоупотребу, оштећење, достављање и нетачно класификовање, као и било које друге активности које резултирају повредом безбједности или губитком таквих информација, као и све друге активности или изостанак активности које имају за посљедицу одавање информације неовлаштеној особи.

(3) "**Степен безбједносне класификације**" значи категорију, према националним законима и прописима, која карактерише значај тајног податка, ниво ограничења приступа и ниво његове заштите од Страна, као и категорију на основу које је информација означена.

(4) **“Безбједносна дозвола”** значи позитивну одлуку која произлази из процедуре безбједносне провјере која ће утврдити лојалност и повјерљивост особе или правног лица, као и друге безбједносне аспекте у складу са националним законима и прописима. Таква одлука омогућава да се особи или правном лицу додијели приступ и да му се дозволи да рукује тајним подацима одређеног нивоа без безбједносног ризика.

(5) **“Страна оригинатор”** значи Страна која иницира тајне податке.

(6) **“Страна прималац”** значи Страна којој се тајни подаци шаљу.

(7) **“Надлежни орган”** значи орган, који у складу са националним законима и прописима дотичне Стране, проводи државну политику за заштиту тајних података, врши општу контролу у овом подручју те, такође, проводи имплементацију овог Споразума. Такви органи су наведени у члану 5. овог Споразума.

(8) **“Уговарач”**, према одредбама овог Споразума, значи особа или правно лице које посједује правну способност да закључи уговоре, и/или Страна у класификованом уговору.

(9) **“Класификовани уговор”** значи споразум између два или више уговарача који садржи или омогућава приступ тајним подацима.

(10) **“Need-to-know принцип”** значи неопходност приступа тајним подацима у складу са службеним дужностима и/или извршењем конкретног службеног задатка.

(11) **“Трећа страна”** значи било која међународна организација или држава, укључујући физичка или правна лица која су под њеном јурисдикцијом, која није Страна у овом Споразуму.

(12) **“Повреда безбједности”** значи чин или омашка која је у супротности са националним законима и прописима, а која доводи или може довести до неовлаштеност приступа или уништавања тајних података.

Члан 2.

Циљ

Циљ овог Споразума је да се осигура заштита тајних података који се уобичајено креирају или размјењују, директно или индиректно, између Страна.

Члан 3. Степени безбједносне класификације

Стране се слажу да су слиједећи степени безбједносне класификације еквивалентни и да одговарају степенима безбједносне класификације, утврђеним националним законима и прописима дотичне Стране:

За Босну и Херцеговину	За Републику Бугарску	Еквивалент на енглеском
ВРЛО ТАЈНО	СТРОГО СЕКРЕТНО	TOP SECRET
ТАЈНО	СЕКРЕТНО	SECRET
ПОВЈЕРЉИВО	ПОВЕРИТЕЛНО	CONFIDENTIAL
ИНТЕРНО	ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАЊЕ	RESTRICTED

Члан 4. Безбједносни принципи

(1) У складу са својим националним законима и прописима, Стране ће имплементирати све одговарајуће мјере за заштиту тајних података који се углавном креирају или размјењују, директно или индиректно, у оквиру овог Споразума. За такве тајне податке ће се осигурати исти ниво заштите као за националне тајне податке, са одговарајућим степеном класификације.

(2) Заштита и кориштење тајних података размијењених између држава Страна, одвија се према слиједећим начелима:

а) Страна прималац ће за примљеним тајним подацима додијелити степен заштите који је еквивалентан ознакама датим тајном податку од стране оригинатора;

б) Приступ тајним подацима је ограничен на особе које, у циљу обављања својих дужности, морају имати приступ тајним подацима на основу принципа "need to know" и личну безбједносну дозволу за приступ тајним подацима;

ц) Страна прималац неће слати тајне податке трећој Страни без претходног писменог овлаштења Стране оригинатора;

д) Страна прималац не може снизити степен класификације нити декласификовати добивене тајне податке без претходне писмене сагласности Стране оригинатора;

е) Тајни подаци које је једна Страна послала другој ће се користити само за специфичну сврху за коју су дати.

(3) Како би се постигли и одржали успоредиви безбједносни стандарди, надлежни безбједносни органи ће, на захтјев, обезбиједити један другом информације о својим безбједносним стандардима, процедурама и праксама за заштиту тајних података.

Члан 5. Надлежни органи

(1) Надлежни органи Страна су:

За Босну и Херцеговину

- Министарство безбједности Босне и Херцеговине
Државни безбједносни орган

За Републику Бугарску:

- Државна комисија за информациону безбједност.

(2) Надлежни органи ће обавијестити један другог о националним законима и прописима на снази који регулишу заштиту тајних података.

(3) Како би се осигурала блиска сарадња у имплементацији овог Споразума надлежни органи могу одржати консултације на захтјев једног од њих.

(4) Дотични надлежни органи могу закључити извршне документе у вези са овим Споразумом.

(5) Стране ће информисати једна другу, путем дипломатских канала, о свакој измјени у њиховим надлежним органима.

Члан 6.
Помоћ у безбједносним провјерама

(1) На захтјев, и у складу са својим националним законима и прописима, надлежни органи ће помоћи једни другима током процедура безбједносних провјера њихових грађана који бораве на територији државе друге Стране, које претходе одлуци о издавању личне безбједносне дозволе.

(2) Стране ће признати личну безбједносну дозволу издату у складу са националним законима и прописима државе друге Стране. Безбједносна дозвола ће бити у складу са степенима класификације из члана 3. овог Споразума.

(3) Надлежни органи ће међусобно размјењивати сваку информацију у вези са промјенама личних безбједносних дозвола, а посебно у случајевима одузимања или смањивања степена класификације безбједносних дозвола.

Члан 7.
Пријенос тајних података

(1) У правилу, тајни подаци ће се преносити путем дипломатских курира или на друге начине који задовољавају захтјеве националних закона и прописа Страна. Страна прималац ће писменим путем потврдити пријем тајних података.

(2) Тајни подаци се могу преносити путем заштићених телекомуникационих система, мрежа или других електромагнетских средстава која су одобрена од стране надлежних органа и која посједују прописно издат сертификат који је у складу са националним законима и прописима сваке Стране.

(3) Друга одобрена средства пријеноса тајних података могу се користити само уколико су договорена између надлежних органа.

(4) У случају пријеноса велике пошиљке која садржи тајне податке, надлежни органи ће сходно међусобном договору одобрити начине пријеноса, руте и друге безбједносне мјере.

Члан 8. Преводјење, копирање и уништавање

(1) Тајни подаци означени степеном безбједносне класификације ВРЛО ТАЈНО/СТРОГО СЕКРЕТНО/TOP SECRET ће се преводити или копирати само уз писмено одобрење надлежног органа Стране оригинатора.

(2) Све пријеведе тајних података врше особе које имају одговарајућу безбједносну дозволу. Такви пријеводи ће носити једнаку ознаку безбједносне класификације.

(3) Када се класификоване информације копирају, све оригиналне безбједносне ознаке које се на њему налазе ће такођер бити репродуциране или означене на свакој копији. Такве копиране информације ће бити под истом контролом као и оригиналне информације. Број копија ће бити ограничен на онај који се захтијева у службене сврхе.

(4) Тајни подаци се уништавају или мијењају у мјери у којој је то неопходно ради спрјечавања њихове потпуне или дјеломичне реконструкције.

(5) Страна оригинатор може изричито забранити копирање, мијењање или уништавање тајних података, означавањем одговарајућег пријеносника тајних података или слањем накнадне писмене обавијести. Уколико је уништавање тајних података забрањено, исти се враћају надлежном органу Стране оригинатора.

(6) Тајни подаци степена безбједносне класификације ВРЛО ТАЈНО/СТРОГО СЕКРЕТНО/TOP SECRET неће се уништавати. Они се враћају надлежном органу Стране оригинатора.

(7) У случају ситуације у којој је немогуће заштитити и вратити тајне податке креиране или пренесене у складу са овим Споразумом, тајни подаци се одмах уништавају, у складу са националним законима и прописима. Страна прималац обавјештава надлежни орган Стране оригинатора о уништавању тајних података, што је могуће прије.

Члан 9. Класификовани уговори

(1) На захтјев, надлежни органи потврђују да предложени уговарачи као и особе које учествују у предуговорним преговорима или у примјени класификованих уговора имају одговарајуће безбједносне дозволе.

(2) Надлежни органи могу захтијевати да се проведе безбједносна инспекција у објекту како би се осигурало континуирано поштовање безбједносних стандарда у складу са државним законима и прописима.

(3) Класификовани уговори садржавају поглавље о безбједности/анекс о безбједносним мјерама и степену класификације сваког дијела класификованог уговора. Копија програма безбједносних инструкција прослијеђује се надлежном органу Стране под чијом ће се надлежношћу проводити класификовани уговор.

(4) Уговори који укључују тајне податке са степеном тајности ИНТЕРНО/ЗА СЛУЖЕБНО ПОЛЗВАНЕ/RESTRICTED садржавају одговарајућу клаузулу којом се дефинише минимум мјера које је потребно провести за заштиту таквог тајног податка. За ову врсту уговора није потребна безбједносна дозвола.

Члан 10. Посјете

(1) Посјете које укључују приступ тајним подацима од стране држављана државе једне Стране држави друге Стране, подлијежу претходном писменом одобрењу којег издаје надлежни орган Стране домаћина.

(2) Држава једне Стране одобрава посјете које укључују приступ тајним подацима посјетиоцима државе друге Стране, само уколико су исти:

а) добили одговарајућу личну безбједносну дозволу, издату од стране надлежног органа државе пошиљаоца;

б) овлаштени да заприме или имају приступ тајним подацима у складу са њиховим националним законима и прописима.

(3) Посјете које укључују приступ тајним подацима од стране држављана трећих земаља, одобравају се само на основу заједничког споразума између држава Страна.

(4) Надлежни орган државе пошиљаоца обавјештава надлежни орган земље домаћина о планираној посјети путем захтјева за посјету, који се мора запримити најмање тридесет дана прије обављања исте.

(5) У хитним случајевима захтјев за посјете се прослијеђује најмање седам дана прије обављања исте.

(6) Захтјев за посјету треба да садржи:

а) име и презиме посјетиоца, датум и мјесто рођења, држављанство, пасош или идентификациони број идентификационог документа;

б) назив правног лица којег посјетилац представља или којем припада;

- ц) назив и адресу правног лица које се посјећује;
- д) потврду о личној безбједносној дозволи посјетиоца и пуноважности исте;
- е) предмет и циљ посјете;
- ф) очекивани датум и трајање тражене посјете. У случају виšekратних посјета потребно је навести укупну временску дужину посјета;
- г) датум, потпис и службени печат надлежног органа.

(7) Након што је посјета одобрена, надлежни орган земље домаћина прибавља копију захтјева за посјету, безбједносним службеницима правног лица које се посјећује.

(8) Рок важности одобрења посјете не може бити дужи од једне године.

(9) Надлежни органи сачињавају листу особа овлашћених за виšekратне посјете. Ове листе важе за почетни период од дванаест мјесеци. Услови појединачних посјета директно се договарају са одговарајућим тачкама контакта правног лица којег посјећују те особе, у складу са већ усаглашеним терминима и условима.

(10) Свака страна гарантује заштиту личних података посјетилаца, у складу са властитим националним законима и прописима.

Члан 11. Повреда безбједности

(1) У случају повреде безбједности, надлежни орган у чијој држави је дошло до повреде безбједности, обавјештава надлежни орган друге Стране што је прије могуће, и проводи одговарајућу истрагу. Друга Страна сарађује у истрази, ако је то потребно.

(2) У случају повреде безбједности у трећој земљи, надлежни орган Стране пошиљаоца подузима радње из става 1., гдје је то могуће.

(3) У сваком случају, друга Страна ће бити обавјештена о резултатима истраге и запримиће коначни извјештај о разлозима и обиму учињене штете.

Члан 12. Трошкови

Свака Страна сноси своје трошкове настале током провођења њених обавеза из овог Споразума.

Члан 13. Завршне одредбе

(1) Овај Споразум је закључен на неодређен период и ступа на снагу првог дана другог мјесеца, након запримања посљедњег писменог обавјештења у којем Стране једна другу обавјештавају о испуњењу свих интерних законских процедура, потребних за ступање истог на снагу.

(2) Измјене и допуне овог Споразума могу се вршити на основу узајамне писмене сагласности обје Стране. Такве измјене и допуне ступају на снагу у складу са ставом 1. овог члана.

(3) Свака Страна може раскинути овај Споразум путем писаног обавјештења другој Страни. Раскид ће ступити на снагу шест мјесеци након датума пријема обавијести. Без обзира на прекид овог Споразума, сви тајни подаци пренесени у складу с овим Споразумом, и даље ће бити заштићени у складу са одредбама дефинисаним овим Споразумом, све док Страна оригинатор не ослободи Страну примаоца од те обавезе.

(4) Сваки спор везан за тумачење или примјену овог Споразума рјешават ће се мирним путем, кроз консултације између Страна, без прибјегавања вањској јурисдикцији.

Закључено у Сарајеву дана 18. марта 2011. године у два оригинална примјерка, и то сваки на службеним језицима Босне и Херцеговине (босанском, хрватском и српском), бугарском и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако аутентични. У случају разлике у тумачењу, мјеродаван је енглески текст.

За Савјет министара

Босне и Херцеговине

Мате Милетић, с.р.

помоћник министра безбједности

Босне и Херцеговине

За Владу Републике

Бугарске

Тсвета Маркова, с.р.

директорица Државне комисије

за информациону безбједност